

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Bálint Gyula ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Bakacsi Mónika jogtanácsos által képviselt Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatala Hatósági Főosztály Dél-alföldi Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság által 2009. június 29. napján hozott 5.K.22.254/2008/6. számú ítélet ellen a felperes által 8. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Csongrád Megyei Bíróság 5.K.22.254/2008/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 298.300 (kettőszázkilencvennyolcezer-háromszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az adóhatóság a felperesnél 2002-2004. évekre személyi jövedelemadó (továbbiakban: szja) adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett. A revízió eredményeként hozott elsőfokú határozatban kötelezte a felperest 4.972.592 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözet, adóbírság és késedelmi pótlék megfizetésére.

A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes a 2898885734 számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

Az alperes érdemi döntését az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban: Art.) 97.§ (4)-(6) bekezdéseire, 108-109.§-aira, és a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 28.§ (1) bekezdésére, 30.§-ára alapította.

Az alperes határozatában megállapította, hogy a felperes 2002. évi kiadásai meghaladták a bevallott és a bevallási kötelezettség alá nem eső jövedelmeit, 12.443.607 Ft forráshiánya keletkezett, ezért becslést alkalmazott a valós adóalap valószínűsítésére. Az alperes nem fogadta el - hitelt érdemlő adatok hiányában - bevételként, hogy a felperes a vizsgált időszak kezdetén rendelkezett volna 10.000.000 Ft összegű megtakarítással, hogy a dr. K.A. ügyvédtől

1999. december 8-án átvett 2.503.875 Ft még a vizsgált időszakban is a rendelkezésére állt volna, és ez nyújtott volna fedezetet a vizsgált időszaki kiadásokra, mint ahogyan azt sem, hogy a 2002. évben nyújtott kölcsönök forrása élettárssal közös vagyon lett volna.

A felperes keresetében az adóhatósági határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Azzal érvelt, hogy az alperes a tényállást nem tisztázta, illetve a rendelkezésére álló adatok alapján téves következtetésekre jutott. Hangsúlyozta, hogy élettársával közösen gazdálkodott, a pénzügyeket élettársa intézte, így ezek fedezetére is ő tud nyilatkozni. Sérrelmezte, hogy T.K.vonatkozásában a 12.000.000 Ft-os, B.Zs. esetében pedig az 500.000 Ft-os kölcsön kétszeresen került elszámolásra, mivel ezeket az alperes nála és élettársánál is figyelembe vette. Előadta azt is, hogy F.I.része 1998-2000. években értékesített fóliasátrakból, összesen 8.4 millió Ft bevétele származott, amit kiadásai fedezetére használt fel.

A megyei bíróság a felperes keresetét elutasította.

A perben lefolytatott bizonyítás eredményeként azt állapította meg, hogy az alperes határozata nem jogszabálysértő. A felperes által sem vitatottan fennállt a becslés jogalapja. A felperes a perben sem bizonyította, hogy a vizsgálat időszaki kiadásainak felmerülésekor rendelkezett volna a dr. K.A.ügyvédtől átvett összeggel és azt sem, hogy a fóliasátrak értékesítéséből származó pénzösszeg a kiadások felmerülésekor is a rendelkezésére állt volna. A felperes alaptalanul hivatkozott kétszeres elszámolásra, és arra is, hogy élettársával közös vagyona kellő fedezetet nyújtott kiadásaira.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte annak hatályon kívül helyezését, kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát.

Azzal érvelt, hogy az alperes határozata és a jogerős ítélet nem felel meg az Art. 109.§ (3) bekezdésében foglaltaknak. Kifejtette, hogy a pénzügyeket élettársa intézte, élettársa egyezett meg a kölcsönök folyósításáról, ő vette át T.K.-tól a 12.000.000 Ft-ot és B.Zs.-tól a 500.000 Ft-ot. Az alperes helytállóan szerepeltette élettársa mérlegében ezeket az összegeket bevételként, indokolatlanul tüntette fel azonban ezeket az ő vagyonmérlegében is. A két kölcsönt csak élettársánál kellett volna figyelembe venni kiadásként és bevételként. Hangsúlyozta, hogy ő és élettársa már az 1980-as évek végén, és az 1990-es évek elején jelentős vagyonra tett szert, és nem vitásan a mezőgazdasági őstermelői adómentesség kereteit túllépve adóbevallást nem nyújtottak be. Ezt az adózatlan jövedelmet azonban több mint 10 év elteltével, utólag - elévülés miatt - már nem lehet megadóztatni azon alapon, hogy nem igazolt a forrás megléte, az összegek rendelkezésre állása a kölcsönök időpontjában. Álláspontjának alátámasztásaként hivatkozott a nála

és élettársánál lefolytatott ellenőrzésekre az ezek eredményeként hozott határozatokra és az ezek részét, vagy mellékletét képező okiratokra.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést az adózó hitelt érdemlő adatokkal igazolhatja. Az adóhatóság az adózó által előadott tények, adatok valóságtartalmát, az adó-megállapításhoz való jog elévülési idejét megelőző időszakra is vizsgálhatja, ha az adózó állítása szerint vagyongyarapodásának forrása ezen időszakban keletkezett. (Art. 109.§.(3) bekezdése).

Az Art 97.§ (6) bekezdése értelmében az adóhatóság a tényállás tisztázása során az adózó javára szolgáló tényeket is köteles feltárni. A nem bizonyított tény, körülmény - a becslési eljárás kivételével - az adózó terhére nem értékelhető.

Az ismertetett szabályozásból következik, hogy a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérés hitelt érdemlő igazolása az adózó lehetősége, és ennek során a kétséget kizáróan nem bizonyított tény, vagy körülmény az adózó javára nem értékelhető.

A felülvizsgálati eljárás során nincs helye a bizonyítás felvételének a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Legfelsőbb Bíróság a rendelkezésére álló iratok alapján dönt. (Pp. 275.§ (1) bekezdése, BH.2002.29..) Ítéleti tényállás kapcsán jogszabálysértés csak akkor állapítható meg, ha az hiányos, iratellenes, avagy okszerűtlen, a logika szabályaival ellentétes tényeket, vagy ténybeli következtetéseket rögzít. Nem állapítható meg iratellenesség azon a címen, hogy a fél jogi álláspontja valamely bizonyíték bizonyító ereje tekintetében nem azonos a bíróságéval, ez ugyanis nem iratellenességre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárásban nincs lehetőség.

A jogerős ítéletben megállapított tényállás hiánytalan és kizárólag iratszerű tényállást tartalmaz. A bizonyítékok értékelése megfelel a becslési eljárás során irányadó szabályoknak, és a Pp. 206.§ (1) bekezdésében, 221.§ (1) bekezdésében foglaltaknak is.

A felperes ügyében - hivatkozásával ellentétben - kétszeres elszámolás nem állapítható meg a következők miatt:

Iratszerűen rögzítette a megyei bíróság, hogy a felperes és élettársa által tett egybehangzó nyilatkozatnak megfelelően került a két vagyonmérlegbe beállításra a T.K.és a B.Zs.-féle kölcsön, illetve ezek elszámolása is. A felperes élettársa továbbá a felperes ügyében tanúkénti meghallgatása során úgy nyilatkozott,

hogy T.K.-féle kölcsönrel kapcsolatos elszámolást nem vitatta az adóigazgatási eljárásban és a saját ügyében lefolytatott peres eljárás során sem. Ez a nyilatkozata megfelel a rendelkezésre álló iratok tartalmának, amelyekből megállapíthatóan az alperes a felperes élettársánál is végzett szja. ellenőrzést. Az ennek eredményeként hozott 4007192603 számú alperesi határozat ellen a felperes élettársa által előterjesztett keresetet a ...Megyei Bíróság 3.K.22.294/2008/6. számú jogerős ítéletével elutasította, így az abban foglalt kölcsönelszámolás jelen ügyben már nem vitatható.

Az alperes a felperes érvelésével ellentétben - az iratokból megállapíthatóan - nem az elévült időszakban megszerzett jövedelmet adóztatta meg, hanem a bizonyítékok okszerű értékelése és mérlegelése alapján helytálló következtetéseket vont le arra nézve, hogy a felperes nem bizonyította hitelt érdemlően, hogy az általa állított megtakarítás 2002. január 1-jén is rendelkezésre állt volna a vizsgált időszaki kiadások fedezeteként. Az adóhatóságnak továbbá a becsléssel feltárt adóalapot annak az évnek az összevonás alá eső jövedelméhez kell hozzászámítania, amelyre nézve a jövedelem-eltitkolást megállapítja (Art. 109.§ (2) bekezdése). Nem vehető figyelembe nyitó tételként olyan összeg a bevétel és kiadás kapcsán felállított mérlegben, amelynek vizsgált időszak kezdetén való rendelkezésre állása hitelt érdemlően nem igazolt. Megjegyzi e körben a Legfelsőbb Bíróság, hogy a felperes az alperesi határozat meghozataláig nem hivatkozott arra, hogy édesapjától fólíát örökölt volna, és ezt később F.I.résztára értékesítette volna tovább 1998-2000. években összesen 8.4 millió Ft-ért. A tanú perbeli meghallgatását követően a megyei bíróság okszerű bizonyíték-értékeléssel rögzítette ítéletének indokolásában, hogy F.I.tanú által előadottak csak annak bizonyítására alkalmasak, hogy a felperes által előadott módon létre jött az adásvétel. A rendelkezésre álló adatok azonban nem igazolják hitelt érdemlően azt is, hogy az ebből befolyt összeg a kiadások felmerülésekor is a felperes rendelkezésére állt volna.

A felperes felülvizsgálati kérelme lényegében, annak tartalmát tekintve, a bizonyítékok felülmérlegelésére irányult, ezért azt az előzőekben részletezettekre figyelemmel nem lehetett elfogadni.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben nem jogszabálysértő, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A peresztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdésében és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest 2010. április 15.

**Dr. Lomnici Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró,
Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró**